

handlingen af et Lovforslag, der er fremsat af den højtærede Finansminister om Optagelse af et Laan til dette og andre dermed beslægtede Ojemed, som staa i Forbindelse med de projekterede offentlige Arbejder. Dette vil kunne have den meget beklagelige Følge, som udtalt af flere af de Herrer Ministre, at visse offentlige Arbejder muligvis ikke ville kunne udføres i alt Fald ikke inden for det Tidsrum, inden for hvilket de helst maatte iværksættes. Det er et i høj Grad beklageligt Forhold, mest maaske for de mange, der skulde have Arbejde derved, og som ere udelukkede derfra, naar Staten ikke raader over Millionerne til Arbejdernes Udførelse.

Jeg skal ogsaa tillade mig at nævne et Par Udgiftsbevillinger. Den ene er en Bevilling paa 25,000 Kr. paa § 26 III. 22, som tilsigter at nedsætte en Kommission til Overvejelse af, hvad der paa hensigtsmæssig Maade fra Statens Side kan gøres for at komme Tuberkulosen til Livs. Som den højtærede Justitsminister har udtalt, er der jo dannet en Nationalforening, som har til Formaal netop at søge at tilvejebringe alt det fornødne Materiale for at kunne danne sig en begrundet Mening om, hvad der i saa Henseende er at gøre. Det er derfor vist noget overraskende, at man nu paa en Gang kommer med Forslag om at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af disse Spørgsmaal. Jeg ser ikke rettere, end at Nedsættelsen af en saadan Kommission i Stedet for at fremme det betydelige Arbejde, der kan ventes udført af Nationalforeningen, snarest vil hemme det. Foreningen maa blandt sine første Opgaver stille dem, som Kommissionen ogsaa skulde optage som sine, Behandlingen af det statistiske Materiale, kan dog kun ske gennem teknisk Bistand, særlig ved Bistand fra statistisk Bureau. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at denne Bevilling er uheldig og skadelig. Der er ogsaa fra den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalt i det andet Ting, at han ikke kunde begribe, hvad denne Kommission egentlig skulde til, og det er ganske rigtigt. Det er netop det, der er at sige om denne Sag, at man ikke kan se, hvad Kommissionen skal til, naar Opgaven er tagen op fra anden Side med de mange Kræfter, som have stillet sig til Raadighed for denne Sag. For mit eget Vedkommende har jeg endvidere den Betænkelighed ved Kommissionen, at det i senere Tid vil blive gjort gældende, at Staten allerede ved Kommis-

sionens Nedsættelse har tilkendegivet, at den i særlig Grad vil støtte denne Opgave. Det kan meget godt være, at Staten en Gang vil komme til at gøre noget for denne Sag, men det er ikke for Øjeblikket muligt at danne sig nogen Mening om, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang det skulde ske. Den 13de April 1894 udkom Loven om en Kommissions Nedsættelse i Anledning af Tilvejebringelse af Jordlodder til Landarbejdere — en særlig Lov, hvori det blev omtalt som Kommissionens Opgave at udarbejde Planer, hvorefter der paa gunstige Vilkaar kunde tilvejebringes Jordlodder til Landarbejdere, en Lov, som i og for sig selv ikke bandt i nogen Retning. Som ærede Medlemmer nok ville erindre, kom der saa senere et Lovforslag frem, og ved Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde strække sig i den Retning, og hvor meget man kunde gøre, beraabte man sig paa, at man allerede i Loven havde sagt, at man paa gunstige Vilkaar skulde tilvejebringe Jordlodder for Landarbejderne. Saaledes blev denne Lov opfattet paa en Maade, som vistnok ikke ret mange af dem, der havde stemt for den, havde tænkt sig. Noget lignende vil sikkert ske ved Nedsættelse af denne Kommission, som jeg derfor anser for meget uheldig. Men efter den højtærede Ministers Udtalelser antager jeg ogsaa, at hvis der fra dette Ting, — eller jeg tør maaske sige fra dette Tings Flertal, — i en Betænkning udtaltes, at man ikke ønskede Nedsættelsen af en saadan Kommission, vilde den heller ikke blive nedsat. Dertil maa den højtærede Minister være fuldt berettiget, naar en saadan Udtalelse maatte fremkomme. Det vilde sikkert være langt mere i Sagens Interesse og gavne dette Spørgsmaal langt mere, hvis man vedtog at bevilge 25,000 Kr. som Bidrag til Nationalforeningen, og det skulde jeg sætte overordentlig Pris paa. Det vilde Nationalforeningen sikkert ogsaa tage imod med stor Glæde, og saa behøvede man ikke at have dette store Apparat med en Kommission med forfærdelig mange Medlemmer, som skulde sidde hele Sommeren over og maaske Vinteren med.

Dernæst ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger om Bevillingen til Ringkøbing Amtsraad til Regulering af Skjernaaadeltaet, som det hedder. Der var foreslaet fra Landbrugsministeriets Side efter Andragende fra Ringkøbing Amtsraad, at der skulde bevilges 300,000 Kr., og det skulde være et rentebærende Laan, saaledes at Renten blev sat meget moderat,